

Konferencje, debaty, spotkania

Strategiczne szanse i zagrożenia – Polska w Unii Europejskiej w okresie 2021–2027

Autor: [Andrzej Klimczuk](#)

Dodano: 15.03.2021

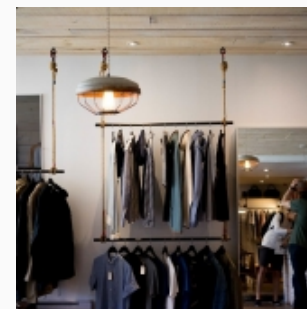

OSTATNIO DODANE

Konferencje,
debaty, spotkania

**Strategiczne szanse
i zagrożenia –
Polska w Unii
Europejskiej w
okresie 2021–2027**

Konferencje,
debaty, spotkania

**Cykl seminarium
online „Polityka
publiczna oparta
na wiedzy i
faktach”: Pandemia
a polityka
gospodarcza wobec
MŚP**

Aktualności
Współpraca
międzynarodowa

Państwo tych plików, oznacza to, że zgadzają się na ich użycie oraz zapisanie w pamięci urządzenia. Przypominamy, że można samodzielnie zarządzać plikami cookies, zmieniając ustawienia przeglądarki. Więcej informacji na ten temat w naszej polityce prywatności.

Zgadzam się

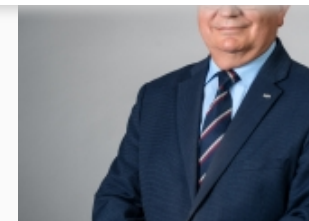
Polityka prywatności

25 lutego Katedra Polityki Publicznej SGH zorganizowała otwarte seminarium online pt. „Strategiczne szanse i zagrożenia – Polska w Unii Europejskiej w okresie 2021–2027. Umowa Partnerstwa Polski z UE – w procesie konsultacji”.

Głównym prelegentem był prof. Jacek Szlachta reprezentujący Zakład Polityki Regionalnej i Lokalnej SGH, który przybliżył uczestnikom spotkania przebieg trwających prac nad nową Umową Partnerstwa Polski z UE. Umowa stanowi kluczowy dokument, który jest negocjowany pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Komisją Europejską. Stanowi bowiem podstawę m.in. do określenia zakresu, sposobu wydatkowania i finansowania inwestycji w Polsce w ramach nowej 7-letniej perspektywy finansowej UE.

W pierwszej kolejności prof. Szlachta omówił planowany podział środków z UE dla Polski w latach 2021–2027. Jak podkreślił, jeszcze do niedawna zakładano, iż będzie on niższy niż w okresie 2014–2020.

SGH
Z gabinetu prorektora ds. rozwoju: Sprawność jako warunek i przejaw rozwoju SGH

Współpraca z otoczeniem
„Przedsiębiorczość dla Nauczycieli” – studia podyplomowe w SGH w atrakcyjnej cenie

Przewidywanych jest 9 programów w podziale na dwie kategorie. Pierwszą kategorię stanowią Wieloletnie Ramy Finansowe (96,0 mld EUR w cenach stałych z 2018 roku lub 108,3 mld EUR w cenach bieżących), które obejmują Politykę Spójności, płatności bezpośrednie w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, Program Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji dotyczący głównie regionów przemysłowych i wydobywczych. Drugą kategorię stanowi zaś Europejski Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (28,9 mld EUR plus 34,2 mld EUR w cenach stałych lub 31,3 plus 34,2 mld EUR w cenach bieżących) obejmujący program REACT-EU, program grantów Recovery and Resilience Facility, program pożyczek Recovery and Resilience Facility, Program Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Łącznie we wszystkich programach dla Polski przewidziano 124,9 mld EUR plus 34,2 mld EUR w cenach stałych z 2018 roku lub 139,6 mld EUR plus 34,2 mld EUR w cenach bieżących.

Następnie prelegent wskazał, iż raz na trzy lata Komisja Europejska publikuje raport kohezyjny, który podsumowuje postępy w zakresie polityki spójności. Z jego ostatniej edycji wynika, iż w Polsce środki UE stanowią 60% finansowania inwestycji publicznych. Jednocześnie obecne programowanie polityki regionalnej UE w horyzoncie 7-letnim jest korzystne dla biednych regionów i państw Wspólnoty, gdyż uzyskują pewność wieloletnich strumieni finansowych. W dalszej części prof. Szlachta omówił kryteria dostępu do środków europejskiej polityki spójności. Utrzymano zasadę, że wszystkie regiony są beneficjentami tych funduszy, a podstawowym miernikiem jest wielkość PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej na poziomie obszarów typu NUTS 2. Priorytet stanowią regiony najbiedniejsze ze względu na poziom PKB. Uzupełniające znaczenie mają mierniki związane m.in. z bezrobociem (szczególnie młodzi), zmianami klimatycznymi, przyjmowaniem i integracją imigrantów. Nie są zaś brane pod uwagę takie wskaźniki syntetyczne jak np. regionalny wskaźnik rozwoju, wskaźnik szczęścia, wskaźnik postępu społecznego, liczba lat życia w zdrowiu. W roku 2018 wprowadzono capping (pułap) wielkości transferów polityki spójności dla Polski na poziomie 1,55% Produktu Krajowego Brutto kraju beneficjenta, który miał prowadzić do mniejszej alokacji w nowej perspektywie finansowej. Wyższy pułap na poziomie 2,3% w stosunku do PKB państwa beneficjenta zaproponowano w przypadku Rumunii, Bułgarii i Chorwacji. Równocześnie wprowadzono pułap zmniejszonej na lata 2021–2027 w porównaniu z latami 2014–2020 alokacji na poziomie minus 24%.

Przybliżona została klasyfikacja regionów i państw ze względu na intensywność wsparcia ze środków UE. Po wyjściu Wielkiej Brytanii z UE zmianie uległo przeliczenie regionów w podziale na NUTS co ma wpływ na określenie obszarów problemowych, współpracy transgranicznej i opracowywanie dokumentów programowych. UE 27 zamiast 28 państw daje w przypadku Polski efekt statystyczny PKB wyższego o ponad 1 punkt procentowy. W dalszej kolejności omówiony został wskaźnik PKB na mieszkańca w podziale na województwa oraz planowane alokacje dla Regionalnych Programów Operacyjnych.

Kolejną część wystąpienia stanowiło omówienie projektowanej zawartości Umowy Partnerstwa. Komisja Europejska przedstawiła w ramach Semestru Europejskiego w lutym 2019 roku Załącznik D zawierający wytyczne inwestycyjne dla Polski w latach 2021–2027. W ramach każdego z pięciu celów określono priorytetowe kierunki inwestowania oraz elementy niezbędne dla skutecznej realizacji polityki spójności w Polsce. Polska w lipcu 2019 roku przyjęła Założenia do Umowy Partnerstwa na lata 2021–2027 jako podstawę dalszych prac. Określono m.in. wyzwania i cele rozwojowe Polski, wybór celów polityki, koordynację i komplementarność, zarys finansowania, trzy warianty układu programów operacyjnych oraz zarysowanie wymiaru terytorialnego. Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej przedstawiło 7 sierpnia 2020 do konsultacji pierwszy projekt Umowy Partnerstwa Polski i UE na lata 2021–2027. Zakłada się, że negocjacje Umowy Partnerstwa zostaną sfinalizowane przez Rząd RP i KE do końca III kwartału 2021 roku. Projekt powiązany jest m.in. z Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Europejskim Funduszem Społecznym Plus, Funduszem Spójności, Funduszem na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Europejskim Funduszem Morskim i Rybackim, Inwestycjami na rzecz Wzrostu Gospodarczego i Zatrudnienia oraz Europejską Współpracą Terytorialną INTERREG.

Przybliżono także cele Umowy Partnerstwa, z którymi będzie powiązane finansowanie. Według wersji z 18 stycznia 2021 roku będą to: Cel 1 „Bardziej konkurencyjna i inteligentna Europa dzięki promowaniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej”. Cel 2 „Bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa”. Cel 3 „Lepiej połączona Europa” (transformacja cyfrowa). Cel 4 „Europa o silniejszym wymiarze społecznym” (m.in. rynek pracy, edukacja). Cel 5 „Europa bliżej obywateli” (zwiększanie powiązań funkcjonalnych obszarów wiejskich z miastami). Cel 6 „Umożliwienie regionom i obywatelom łagodzenia społecznych, gospodarczych i środowiskowych skutków transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu”.

Prof. Szlachta wskazał także na szereg zagrożeń dla Polski wynikających z projektowanych zapisów nowej perspektywy finansowej. Przede wszystkim ma miejsce zmniejszenie siły priorytetu dla obszarów najslabszych – kryterium poziomu PKB na mieszkańca poniżej 75% średniej UE 27 według parytetu siły nabywczej zostało osłabione.

Pojawia się możliwość łatwego skonfiskowania części alokacji w wyniku zastosowania procedury odwrotnej większości (reverse majority) związanej z nieprzestrzeganiem reguł państwa prawa. Wzrasta trudność znalezienia znacznie większych środków krajowych na współfinansowanie funduszy europejskich. Następuje przeniesienie części alokacji z programów zarządzanych w formule dzielonej do formuły centralnej, czyli na poziom Komisji Europejskiej. Nastąpić może zwiększenie możliwości przejmowania młodzieży przez bogatsze regiony UE – zwiększenie skali i ukierunkowania programu Erasmus Plus. Widoczne jest domykanie strefy EURO oraz największe przyrosty budżetu są w pozycjach, gdzie Polska nie dysponuje potencjałem absorpcyjnym (np. fundusze na badania naukowe). Zasadnicze jest zmniejszenie alokacji na Europejski Fundusz Rolny Rozwoju Obszarów Wiejskich i konieczność przejęcia tego finansowania przez Politykę Spójności. Nastąpić może także bardzo znaczące ograniczenie wielkości alokacji Funduszu Spójności co utrudni finansowanie szeroko definiowanej infrastruktury.

Uzupełnienie do prelekcji na seminarium stanowi opracowanie z cyklu „Reflection Paper” autorstwa prof. Szlachty, prof. Janusza Zaleskiego oraz prof. Tomasza Komornickiego opublikowane 26 lutego 2021 przez Komitet Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN, pt. [„Refleksje na temat roli samorządów wojewódzkich i lokalnych we wdrażaniu środków strukturalnych UE na lata 2021–2027”](#).

INNE KONFERENCJE, DEBATY, SPOTKANIA

 Konferencje,
debaty, spotkania

**Cykl seminarium
online „Polityka
publiczna oparta
na wiedzy i**

 Konferencje,
debaty, spotkania

Forum Gmin na 5!

 Konferencje,
debaty, spotkania

**Szczyt o
różnorodności**

na wiedzy i
**faktach”: Pandemia
a polityka
gospodarcza wobec
MŚP**

[Pokaż więcej](#)

SGH Biuro
Rektora

Zespół Promocji
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
al. Niepodległości 162
02-554 Warszawa
budynek G: pok. 146, 147
e-mail: gazeta@sgh.waw.pl

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

Wydanie internetowe
Serwis Gazeta SGH - Życie uczelni

- Redakcja portalu
- Informacje dla autorów

Wydanie drukowane
Gazeta SGH, Gazeta SGH Raport, Gazeta SGH
Insight

- Redakcja Gazety SGH
- Informacje dla autorów
- Patronat

TAGI

[pandemia](#) [COVID-19](#) [Insight](#)
[Po Prostu Ekonomia](#) [konferencja](#)
[konkurs](#) [Klub Partnerów SGH](#)
[Czwartkowe Forum SGH](#) [nagroda](#)
[Erasmus+](#) [rektor](#) [historia](#)
[Forum ekonomiczne](#) [absolwent](#)
[Samorząd Studentów SGH](#) [CEMS](#)
[Po prostu finanse](#)
[Czwartkowe spotkania SGH](#) [KNoP](#)
[Strefa SGH](#)

SGH W MEDIACH SPOŁECZNOŚCIOWYCH

